

[Pernille Forchhammer]

Desuden er stort set alle de institutioner, som er nævnt i forslaget, områder med en alt for lille kapacitet, hvorfor kommuner og amter i langt de fleste tilfælde vil være lykkelige for at benytte den bestående kapacitet.

Ovenstående skal ikke forstås sådan, at vi i Socialdemokratiet er negative over for selvejende og private institutioner. Tværtimod mener vi, at der foregår mange spændende og også inspirerende ting dér. Mange komponenter i vores nutidige velfærdssamfund stammer, som forslagsstillerne også selv beskriver det, fra de private initiativer, men skal der bruges offentlige midler, skal tilbudet have en sådan karakter, at det passer som et supplement til de opgaver, vi har valgt at løse offentligt.

Der er flere af de private institutioner, hvis eventuelle behov for offentlige støtteordninger vi er villige til at se på. Det kunne f.eks. være gigthospitaler og en del af handicapinstitutionernes behandlingscentre. Vi vil gerne være med til at gå ind og prioritere konkrete ordninger som supplement til de offentlige ordninger, men vi vil ikke være med til at lave generelle ordninger.

Vi kunne sikkert alle sammen godt ønske os, at der skulle være et mere frit valg af f.eks. en daginstitutionsplads eller en plejehjemsplads. Mange kommuner forsøger da også at imødekomme borgernes ønsker, men desværre er virkeligheden jo sådan, at en sådan valgfrihed kræver en større økonomisk bevægelighed, end man i dag har, og man er desværre nødt til at anvende en mere effektiv styring for at sikre det optimale udbytte af ressourcerne. Ledige daginstitutionspladser eller plejehjemspladser hænger jo ikke ligefrem på træerne.

Det er klart, at meget kunne nås gennem en mere smidig administration, som socialministeren også var inde på, gennem øget brugerindflydelse og gennem større kommunal frihed. Vi mener, at det er den vej, man skal gå, at de offentlige institutioner og deres brugere både får større og større økonomisk frihed og frihed til at løse den politisk definerede opgave, som de vil. Der skal kun være få politiske restriktioner, som garanterer retssikkerheden for den enkelte og sikrer, at institutionerne har plads til alle typer mennesker. Det må være en forudsætning, at offentlige midler garanterer, at der ikke diskrimineres.

Socialdemokratiet har fremlagt sine ideer til denne udvikling af demokratiet og af velfærdssamfundet i debatoplægget om den offentlige sektor. Måske Kristeligt Folkeparti til sin tid vil være med til at støtte ideerne og styrke brugerne inden for demokratiet.

Karen Højte Jensen (KF):

Intentionerne bag forslaget, som jeg gerne vil opfatte det, er at give borgerne større indflydelse på deres egen situation, og det er vi enige i. Vi afventer med interesse resultaterne af den række skibe, der, hvad dette angår, allerede er sat i søen. Lad mig nævne tilbudet på dagpasningsområdet til forældre om selv at etablere pasningsordninger med kommunalt tilskud, de såkaldte puljeordninger.

Også de nye skolebestyrelser er et godt eksempel på, at vi ønsker større indflydelse til borgerne. Og på ældreområdet er der også initiativer i gang. Lad os følge den udvikling og så vurdere, om vi kan fremme større brugerindflydelse gennem politiske initiativer.

Vi ønsker ikke i dag, at der på alle områder i vores sociale system skal brydes op, således at der uden samarbejde med de offentlige myndigheder, kommuner og amter skal kunne oprettes institutioner, i øvrigt med forventning om, at det offentlige så blot påtager sig i hvert fald størsteparten af udgifterne. Det ville i givet fald blive meget dyrt og samtidig ganske vanskeligt for kommuner og amter at planlægge og leve op til deres forpligtelser efter bistandsloven.

Samtidig med at forslagsstillerne ønsker større frihed med hensyn til oprettelse af institutioner, ønskes der indført en detaljeret styring fra centralt hold, hvad angår personale-normering, personalets uddannelse, værelsesforhold m.v. Det forstår jeg faktisk ikke. Den slags afgøres på betryggende vis i dag i lokalsamfundet.

Spørgsmålet om, hvor plejehjemsbeboere skal have en plads, hvis de har pårørende i en anden kommune, er noget, man er optaget af i mange kommunalbestyrelser, hvor man også i høj grad forsøger at imødekomme ønsker i de enkelte konkrete tilfælde.

Vi kan ikke tilslutte os en lovgivning på området, men mener naturligvis, at man her gennem påvirkning kan imødekomme en lang række borgernes ønsker. Vi afviser altså forslaget i dag.